

Johannes Hansen: For første Gang i en lang Aarrække er der her i Tinget fremsat et Forslag om Indskrænkning af Udstykningsen. Dette Forslag fra det konservative Folkeparti kan ikke andet end forbyvse en lille Smule, synes jeg. Det er ret ejendommeligt, at det konservative Folkeparti paa et Tidspunkt, da det er en Kendsgerning, at Vanskelighederne for det store Landbrug i hvert Fald er meget udprægede, ikke desto mindre stiller Forslag om, at det Udstykningsarbejde, som er foregaaet i en lang Række af Aar, skal indskrænkes meget betydeligt. Og det er dog en Kendsgerning, at det danske Landbrug for Tiden er i store Vanskeligheder. Vi hørte jo rigtig nok under Finanslovbehandlingen, at den højtærede Statsminister endnu ikke havde opdaget, at der var nogen Krise her i Landet, og vi hørte forleden Dag, at Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), heller ikke havde opdaget det. Det lyder ret mærkværdigt, ikke mindst for saa vidt angaar det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre). Det kunde tyde paa, at det ærede Medlem i den senere Tid ikke har været ude at tale med sine Standsfæller ude omkring paa den danske Bondejord; hvis det ærede Medlem vil tage ud og tale med dem, vil han ganske afgjort blive gjort opmærksom paa, at det er en Krisetilstand, vi befinder os i i Øjeblikket. Og det er ganske afgjort, at denne Krise ikke mindst rammer det store Landbrug, fordi det store Landbrug er ret stærkt afhængigt af forskellige Ting, som det mindre Landbrug kan sætte sig ud over. Driftsudgifterne i det store Landbrug vil ganske naturligt blive anderledes end i det mindre. Jeg tænker her i første Række paa Arbejdsudgifterne. Dem kan det store Landbrug ganske naturligt ikke komme udenom, de maa betale Arbejdslønnen; den er desværre ikke alt for forfærdelig stor, men den skal nu en Gang betales, det kommer man ikke udenom, og det er en Kendsgerning, for at betale en Karl hans Løn for et Aar skal der i Dag 125 Tdr. Korn til — til en saadan Pris kan man i Dag faa Kornet leveret hjemme paa sit Loft —, eller der skal leveres 15 Slagterisvin. Men disse Arbejdsudgifter kan det mindre Landbrug i nogen Grad regulere selv. I det mindre Landbrug er det Fa-

milien selv, der udfører Arbejdet, og de faar nøjes med den Løn, der kan blive, og tage fat alle sammen, baade Manden, Konen og Børnene — endnu er det jo da ikke blevet saaledes, at det er forbudt paa de danske Husmandssteder at lade Børnene arbejde med, og de har ganske sikkert ogsaa godt af det. Derfor er det ganske urimeligt, naar det konservative Folkeparti nu foreslaar at hindre eller indskrænke Udstykningsen af danske Landbrug til Oprettelse af saa mange Husmandshjem, som der nu en Gang paa et fornuftigt økonomisk Grundlag kan oprettes.

Imidlertid faar dette naturligvis mindre Betydning, tror jeg da. Jeg tror ikke, det vil blive det konservative Folkepartis Forslag til en Jordreform, der bliver gennemført i vort Land. Det vil blive de andre Forslag, Talen kommer til at dreje sig om, det vil blive om dem, der vil blive Forhandling, det vil blive dem, der eventuelt bliver til Lov, et af dem eller noget af dem begge.

Det, der særlig er Stridspunkterne mellem de Partier, der er interesserede i at faa en Jordreform gennemført, og som i lange Tider har været Stridspunkterne mellem de samme Partier, er Spørgsmaalet om Ekspropriationen og Spørgsmaalet om Besiddelsesformen. Det er disse Spørgsmaal, der vil være den største Hindring for at faa en Lovgivning gennemført; kan vi ikke enes om dem, forøges selvfølgelig Vanskelighederne i meget høj Grad.

Hvad angaar det første Spørgsmaal, Ekspropriationsbestemmelsen, kan man ikke lade være at blive noget forbyvset over, at Regeringen stadig fremsætter Forslag om Ekspropriation. Vi maa jo gaa ud fra, at det sker med Billigelse fra det andet Regeringsparti, det radikale Venstre, og jeg synes da, det er betimeligt at spørge det radikale Venstre og særlig det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, om denne Ekspropriationsbestemmelse er mere nødvendig i Dag, end den var i 1928, da det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ikke mente, det var betimeligt at fremsætte den; for det første fordi den ikke kunde gennemføres i Rigsdagen, og for det andet, sagde det ærede Medlem den Gang, fordi en saadan Bestemmelse kun kan være til Nytte, naar Udbudet af Jord til Bebyggelse og Opret-